

חיים קיווה

בגלריה גורדון

חיים קיווה יצר בחייו גוף עבודות עשיר, מלא, מגוון, רב-רבדי, שהיה ראוי למקום מרכזי יותר בשדה. אבל אולי בדיוק משום טבעו של גוף העבודות, קשה היה "למתג" אותו. קשה היה לתת לו כותרת או לשים אותו במשבצת. וככה הוא נותר, מצד אחד בשוליו של הקאנון ומצד שני חי וגמיש שעה שאחרים התאבנו.

קיווה נולד בשנת 1912 בכפר הפרוסי דולוטובן שבגרמניה למשפחה שומרת מסורת. בראשית שנות הארבעים של המאה ה-20 החל לצייר כאוטודידקט. במהלך הקריירה הארוכה שלו היה פעיל במסגרת קבוצת "אופקים חדשים", נחשף אל המודרניזם הצרפתי, והושפע מסגנון ה"אנפורמל". לאחר מכן, בהדרגה, הפכו יצירותיו למופשטות יותר. בשנות ה-60 של המאה הקודמת הופיעו אצלו השפעות של

האמנות המופשטת האמריקאית ויצירתו פנתה ליסודות גאומטריים ואדריכליים. קיווה נראה כמי שניסה לפרוץ את הדו-ממד, והחל משנות ה-70 נראו ביצירתו אלמנטים דקורטיביים וסמנים של פופ ארט.

יצירתו של קיווה נראית אולי דקורטיבית למתבונן זה או אחר. יש בה, באמת משהו "אדריכלי". העבודות דומות למעין דגלים, בהם רצועות צבע עצמאיות וסגורות מבנות עולם גרפי מסוגר בעצמו, אך זאת רק במבט ראשון. מיד במבט שני מתגלים בעבודות הרבדים הרבים של הלאומי, של הפוליטי, של התרבותי ושל האוטוביוגרפי (מההורים במחנות ועד השתעשעות עם הנכד). קרדיט דימויים מצורפים- חיים קיווה, ללא כותרת. צילום: גלריה גורדון

